

Silbevaad og tilbels ogsaa med Aborrevaad, uden at det dog vil være muligt i Loven at give en udtømmende Opregning af de Steder og de Kedsfaber, der bør være undtagne fra den almindelige Regel, har man foreslaaet Indenrigsministeren tillagt Bemyndigelse til, naar saadanne særlige Forhold maatte findes at tale derfor, at indrømme Undtagelser fra Paragrafens Forbudsbestemmelser.

ad §§ 15 og 16.

Det er i de senere Aar blevet almindeligt, at Fisterne søge at omgaa Loven ved at tvinde den Tvist, hvoraf de binde Vaadene, meget haardt, hvorved de opnaa, at Vaaddet i vaad Tilstand knudes saa stærkt sammen, at Massevidden i Virkeligheden kun bliver halv saa stor som Iovbeselet. En Bestemmelse til Smødegaaelse heraf er derfor tilføjet i § 15. — Det i det sidst forelagte Lovforslag i § 31 indeholdte Forbud mod at anbringe Tværhning i Hoven paa Malevaad er ved Tilføjelsen til § 16 foreslaaet udvidet til ogsaa at omfatte de andre Vaad, da Fisterne nu ogsaa ofte i disse anbringe saadan Tværhning, hvilket sætter dem i Stand til i Løbet af saa Minutter at forandre Massevidden i Hoven ved at indstrænge dennes Omfang.

ad § 25.

For i den Tid, da Brugen af Gylinder-Snurvaad er forbudt, at kunne anvende Silbevaadene til Fangst af Gylinder have Fisterne paa flere Steder begyndt at befæste de Sten, der fastgjøres til Underkanten af de sidstnævnte Vaad, umiddelbart til Vaadets, hvilket ikke er fornødent til Fangst af Silben, der ikke, saaledes som Rødspættens, gaar tæt langs Bunden.

Den foreslaaede Tilføjelse til Paragrafen tilligter at forhindre, at Loven paa denne Maade omgaaes.

ad § 28.

Det foreslaaede Forbud mod ved Udøvelsen af de Vaadbrug, ved hvilke Vaaddet ikke maa drages til Vaaden, at lade denne flæbe Anser eller anden lignende Vægt efter sig, hvilket i de senere Aar er begyndt at blive almindeligt, gaar kun ud paa at forhindre, at Loven omgaaes, idet Vaaden, naar den bruges som anført, i Virkeligheden kun delvis drages til Vaaddet, da den efterflæbende Vægt holder igjen, og Vaaddet der- ved trækkes henad Bunden til Vaaden.

ad § 34.

I tidligere Tid var der en betydelig Forskiel i Dybden paa de da brugelige

Gylinder-Landdragningsvaad og Snurrevaadene, og det var saaledes forsvaavidt ikke forbundet med Vanfælighed med Hensyn til hvert af disse Slags Vaad at kontrollere, at de kun brugtes paa de tilladte Tider. Efterhaanden ere imidlertid de førstnævnte Vaad næsten ganske blevne fortrængte af Snurrevaadene, og dette i Forbindelse med den Omstændighed, at der ikke i Loven er fastsat noget Dybdemaal for hine Vaad, er nu blevet i høj Grad til Hinder for Overholdelsen af den for Snurrevaadene fastsatte Færdningstid, idet Fisterne, naar de i den nævnte Tid antreffes med disse Vaad, benytte sig af Manglen paa Bestemmelser om Dybden til at paasta, at det er Landdragningsvaad, de medføre. For med Sikkerhed at kunne skjelne de to Slags Vaad fra hinanden har man derfor foreslaaet en Bestemmelse om Dybden for Landdragningsvaadet optaget i Loven, hvorhos man i samme Djemed endvidere har foreslaaet det forbudt at befæste Vægten paa dette Vaad umiddelbart til dets Underkant, hvilket, i Modsætning til, hvad der gjælder for Snurrevaadets Vedkommende, ikke er nødvendigt for at bruge Landdragningsvaadet efter dets Bestemmelse. For Gylinderredgarnenes Vedkommende har man endelig foreslaaet en Bestemmelse om Massevidden tilføjet, da Masterne i disse Garn, medens de tidligere altid havde en Omkreds af 10 Tommer, efterhaanden som Størrelsen af de Rødspætter, der fanges, er aftagen, bindes mindre og mindre, saa at de nu ofte ikke ere saa store som Masterne i Landdragnings- og Snurrevaadene.

ad § 54.

De her foreslaaede Bestemmelser adstille sig i to væsentlige Henseender fra de tilsvarende i de tidligere forelagte Lovforslag, ifr. Bilag I, Side 148, nemlig dels deri, at ikke alene Kjøb og Salg af umoden Fisk, men ogsaa al anden Disposition over samme end til Føde for Mennesker foreslaaes forbudt, idet dog den tidligere Undtagelse med Hensyn til dens Anvendelse som Agn eller Sættefisk, bibeholdes, og dels deri, at Fiskens Modenhed foreslaaes for Størstedelen bestemt efter Vægt i Stedet for efter Maal.

I førstnævnte Henseende bemærkes, at det i de senere Aar er bleven stedse mere almindeligt at anvende Fiskeyngel til Svinesføde og Gjødning, samt at der, naar den Garanti mod Opffisning i Massevis af umoden Fisk, der i tidligere Lovforslag søgtes tilvejebragt ved Bestemmelser om Massevidden, herefter i det Væsentlige opgives (iffr. Bemærkningerne til §§ 7 og 11), uden